

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקהל - פקודי תשפ"ד • עלון מס' 134

השגחה שבועית

כן יאומן, או לא יאומן?

המשפט הידוע 'לא יאומן', הוחלף לאחרונה עם המשפט 'כן יאומן'.

זה חסד ה' בדור האחרון, כי דברים שבעבר היו בגדר 'לא יאומן', נהפכו ל'יאומן'.

כבר שנה שלימה שמדי חודש בחודשו יוצא לאור 'מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה'. כיום הוא עומד על ארבעים עמודים מלאים בסיפורים אמתיים של השגחה אלוקית האופפת את עם ישראל.

כשזה התחיל, נשאלנו הרבה, איך תמלאו חוברת שלימה עם תוכן אמיתי? יש לכם חומר לפעם בשבועיים לעלון של ארבעה עמודים, וכאן אתם מתיימרים לקפוץ למגזין רב עמודים?

וכרגיל, התשובה היא שאנחנו לא יכולים כלום, יש רק אחד שיכול, ויש רק אחד שעושה. ואם ככה - הכל אפשרי. אם פעם חשבו שלהיות רגוע בשעת מלחמה זה משהו שהוא בגדר לא יאומן, כיום מעידים אלפי משפחות המנויים שזה אפשרי, ויאומן כי יסופר.

יש משפטים שאפשר להתרגש מלשמוע אותם גם בפעם המאה אלף. כשיהודי אומר "הבית שלי השתנה מהקצה אל הקצה", זה מרגש כל פעם מחדש.

אנשים משקיעים את כל נשמתם, הונם וכוחם בחינוך הילדים, בהכנסת רוגע ושלוה הביתה. כל יהודי משקיע את כל משאביו לגדל בית טוב ואיכותי. ואם הקב"ה זיכה אותנו להביא להם את האור הזה הביתה, אזי כל תגובה כזאת שווה מיליון דולר לפחות.

זאת מתנה של הקב"ה שנתן בדור הזה, הדור שכל כך צריך את השמירה הזאת, את ההגנה הזאת, ואת האור הזה.

החזון איש אמר להגאון רבי מאיר גריינמן שליט"א לפני כ 75 שנה, שר"ל נפל אז המון מעם ישראל, שהעצה היחידה לשמור על הבית, העצה היחידה לבית טהור, הוא להכניס את האמונה בהשגחה פרטית, על ידי דיבורים וסיפורים של השגחה פרטית.

והנה, הקב"ה שולח אוצר של השגחה פרטית לכל בית ובית, על ידי כל מפעלי השגחה פרטית, ובפרט כעת, על ידי המגזין שמותאם לכל גיל.

עתה נפנה להקב"ה, ונאמר: עד הנה עזרונו רחמין, ולא עזבונו חסדיך ה' אלוקינו, ואל תטשנו ה' אלוקינו לנצח, שנזכה שהאמונה תכנס ממש לכל בית יהודי, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

סגולת מלכים לתינוק יהודי

לידו אובדי עצות. אמר הבן: "ברשותי אבן יקרה ויפה, אולי ייחנה הפעוט להחזיק בה?" הוא נתן את האבן לפעוט, והנה, הוא נרגע. הוא חזר לשוחח עם אחיו, וכעבור זמן לקח את האבן בחזרה מהפעוט, שמראה פניו השתנה לבלי הכר. הוא נראה חיוני וחייכן, בריא ושמח. ההורים אמרו כי נראה שהאבן הזו הייתה לתרופת פלא, כי זה כבר כמה שבועות שלא זכו לראות את בנם מחייך כמו היום הזה.

לקראת הערב החליטו הבנים, כי מה בצע להם לחכות, שאולי הסולטן יסכים למחיר שהם דורשים... הרי אין משהו אחר שיכול לקנות את האבן במחיר כה גבוה. הם פנו שוב אל ארמון הסולטן, והציעו לו לקנותה במחיר המקובל עליו. כאשר נתנו לו את האבן, נתן בה הסולטן מבט תמה ונרגז: "זאת לא האבן שהראיתם לי בבוקר. אז הייתה היא זוהרת בשלל צבעים, ועתה היא נראית מזויפת". הבנים התבוננו, ואכן נדהמו לראות כי האבן איבדה את זוהרה ויחודיותה. התברר שהייתה בה סגולת מרפא שהועילה לרפא את הילד החולה, וכל הסגוליות שבה עברה אל הפעוט ופגה ממנה.

סיים הרבי את הסיפור, ואמר להורים: "רואים אתם שהקב"ה יכול להביא רפואה מקצה העולם?"

כיהודים מאמינים בני מאמינים, אנו מצווים להתחזק באמונה שהוא לבדו בורא רפואות. עוד באותו יום שמעו ההורים כי רופא גדול הגיע לווישיוות ממרחקים, והוא ריפא את הילד בשיטה חדשנית.

הבה נתבונן בסיפור ונחשוב: לו היו אומרים להורים מהפונדק שיש בכל העולם אבן יחידה, שבה מצויה סגולה מיוחדת לריפוי בנם, הרי היו יכולים להתייחס ח"ו! אולם ההורים לא ידעו מזה. הם רק ישבו והתפללו בתמימות מעומק ליבם לקל בורא רפואות, והקב"ה ברחמי לגלג את הסיבות, ותרופה כה נדירה ויקרה הובאה עד לידי של הפעוט, מבלי שהם בכלל ירגישו בנס הגדול שנעשה להם.

נלמד מכך לכל עניין בחיי היום יום: הקב"ה גדול, וכל מאמינים שהוא כול יכול, ואין מעצור בידו מלהושיע ברב או במעט, ועונה לעמו ישראל בעת שיועם אליו בכל מקום שהם.

(מתוך שיעור 138 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוב ישיר 02-3011904).

הורים כאובים הגיעו עם ילדם החולה להרה"ק רבי יחזקאל משינאווא זי"ע, בנו הגדול של הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע. כל הרופאים נלאו מלמצוא מזור למחלתו של הילד, וטענו שימיו ספורים, אבל הרבי לא הסכים עימם. "הקב"ה כול יכול", דיבר הרבי דיבורי אמונה, "והוא יכול להביא רפואה לבנכם אף מקצה העולם!" וכדרכם של צדיקים, אשר היו מושכים ישועה על ידי סיפור, סיפר להם הרבי את המעשה הבא:

פינטשע קצין היה גביר אדיר. הוא בנה לו מרתף והתקין בדלת הברזל תחבולה, שאם גנב נואל ייכנס אל המרתף, הדלת תינעל בעודו בפנים, ותוכל להיפתח רק מבחוץ. המרתף שימש ככספת גדולה, ורק פינטשע היה נכנס בו ויוצא. יום אחד נכנס פינטשע למרתף בכוונה להוציא דבר מה, ובדיקו אז לא היו בידו המפתחות ליציאה. בגזרת שמים נסגרה עליו הדלת, והוא נכלא בתוך הכספת. הוא צעק ושאג, אבל אין קול ואין עונה ואין קשב. כספו וזהבו לא הועילוהו, ובראותו כי כלתה אליו הרעה, הוא הקיז דם מגופו ורשם באצבעו על דלת הברזל: 'העשיר הגדול פינטשע קצין מת מרעב! יבני המשפחה דאגו לשלמו וחיפשוהו בכל מקום שידם מגעת, עד שהגיעו למסקנה שהוא נפטר. שלוש בניו פנו אל המרתף כדי להתחלק בירושה, וכשפרצו את הדלת, מצאו את אביהם ללא רוח חיים. לאחר שחלקו לו כבוד אחרון, נכונה להם התמודדות בחלוקה של הירושה. מלבד הכספים והאוצרות הרבים, הוריש להם אביהם אבן יקרה מאוד, אבן סגולה נדירה ביופיה, ששוויה עצום. אבן כזאת אי אפשר לחלק! אחרי מחשבה וחיפושים רבים, הגיעו האחים למסקנה שאת האבן הזאת כדאי לנסות למכור לסולטן טורקיה, ואת הכסף שיתקבל יוכלו לחלק ביניהם. הבנים נסעו במשך כמה שבועות עד שהגיעו לאיסטנבול. שם נכנסו אל הסולטן, הראו לו את האבן, והוא הציע להם מחיר הוגן. אלא שהבנים חשבו, שעל אבן נדירה זו מגיע להם יותר. הסולטן לא הסכים, הוויכוח נמשך, ולידי פשרה לא הגיעו. הבנים יצאו מעם הסולטן, ופנו לחפש להם פונדק לפוש בו. הם נכנסו לפונדק יהודי, ישבו בחדר וחיטבו חשבונות, אולם בכיו של תינוק מהחדר השני הפריע להם. הפעוט לא פסק מלבכות, ואחד הבנים יצא לראות על מה ולמה. התברר כי הפעוט חולה ומיוסר, והוריו יושבים

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מאריך ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מאפריקה 87-551-8521 • מדום אפריקה 87-551-8521 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

ביום של התשלום האחרון

מדבר אהרון קליין מבני ברק. קרוב משפחה שלי סיפר לי על מהלך מדהים שנמשך חמש שנים. וכך הוא מתאר: לא נולדתי כמו שאני היום. בימי הנעורים זכיתי לגלות את אור האמת וללמוד בישיבה. כשהגיע זמני להקים את ביתי, הקב"ה זימן לי זיווג הגון. שנינו רצינו להקים בית של תורה, ואני - חשקה נפשי ללמוד בכולל ולהיות אברך כפשוטו. הרגשתי שבשבילי זה חשוב אפילו יותר מאשר למי שנולד בבית שומר מצוות, שכן עלי להשלים את מה שהחסרתי.

לקראת החתונה ניגשתי לסבי, שהיה אדם אמיד במיוחד, והיו לו הרבה כסף וגם דעה אישית. מאז ומעולם הוא טען, שמי שצריך כסף - שילך לעבוד. אין מתנות חינם. "סבא", אמרתי לו, "מה דעתך לתת לי מתנה לחתונה?"

מתנה לחתונה זה בכל אופן משהו אחר מ'סתם' צדקה. "כמה אתה רוצה?" הוא שאל.

"מאה ושמונים אלף שקלים", עניתי.

"מתנה יפה מאוד אתה מבקש", ענה לי סבא, "ואני מוכן לתת לך אותה".

שמחתי מאוד על שעתה יהיה לי כסף בשביל כל הוצאות החתונה, אבל רגע אחר כך התלהבתי הצטננה לגמרי, כי סבא המשיך ואמר: "אני אתן לך את זה בשישים תשלומים של שלושת אלפים שקלים..." הוא לא שאל אם זה מקובל עליי, וכמו נכד טוב ומכיר טובה, אמרתי: "תודה רבה!"

באותו רגע לא קלטתי איזו טובה טמונה בכך, ורק הצטערתי שאיני מקבל את כל הכסף בבת אחת, ועדיין עליי לכתת את רגליי ולחפש פתרון למימון הוצאות החתונה.

הלכתי לסבי השני - שהוא יהודי דתי, שומר מסורת. ממנו לא ביקשתי מתנה, רק הלוואה, אותה אחזיר בשישים תשלומים חודשיים, על ידי התשלומים של הסבא הראשון.

קיבלתי את הלוואה, ובסייעתא דשמיא היה לי כל מה שצריך. החתונה נחוגה כראוי לשמחת חתן וכלה, וזכינו להקים את ביתנו בשמחה. אחרי החתונה אמר לי הסב השני: "אל תחזיר לי את הלוואה. קח אותה כמענק, מתנה גמורה ממני לכבוד החתונה. בציקים שיהיו לך תשתמש לפרנסתך".

וכך היה. התשלומים נפרשו על פני חמש שנים. בכל חודש נכנסו לבנק שלושת אלפים שקלים, וכך יכולתי לשקוד על התורה בנחת ובלי טרדת פרנסה. סבי, שלמרבה הצער לא שמר מצוות, נתן את חלקו מדי חודש בחודשו לפרנסת ביתנו המושתת על אדני התורה והיראה, וחות זו עמדה לו.

כעבור חמש שנים, בדיוק ביום שהפקדתי את הציק האחרון, אבא שלי מתקשר אליי ואומר לי מילה אחת: "סבא..."

הבנתי הכול.

סבא נפטר ביום שהציק האחרון לפרנסת הנכד האברך הופקד בבנק. זה היה שקוף: החזקת התורה החזיקה את סבא בחיים. ביום שהוא סיים עם החזקת התורה, הוא נפטר.

היא החזיקה ממעשה זה לעילוי בשמחה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 58)

שתיים בלילה או שתיים בצהריים

אני עוסק במדידות: לא מודד אנשים ולא בגדים, אלא בתים. יום אחד מתקשר אליי יהודי ומבקש ממני לבוא אליו הביתה ולמדוד חלק מסוים בדירה. "אני מבקש ממך", כך פונה אליי היהודי, "שתבוא בשעה שתיים בלילה".

השעה כמובן לא מתאימה לי מכול וכול. "זו לא שעת עבודה", אני אומר לו, "יש לי סדר יום, והשעה הזאת לא מתאימה לי".

"אבל זה חייב להיות אז", אומר לי היהודי. "אתה צריך להבין: לפני שבע שנים הרחבתי את הבית והוספתי חדר, ומאז השכן שלי מציק לי יומם ולילה. בשלב הזה הוא כבר הצליח להוציא נגדי צו הריסה. פניתי לעורך דין, והוא אמר לי שעלי להוציא היתר בנייה, ולשם כך עלי לקרוא לך, אדוני המודד. אבל אני לא יכול שהשכן יראה שאתה מגיע".

מפיצים אמונה ורואים ישועות

כמה פעמים עשיתי טסט כדי שאוכל לקבל רישיון נהיגה, אך בכל פעם נמצא פגם כלשהו בנהיגת המבחן, מה שעייב אותי מלעבור בהצלחה. ביום שלישי האחרון תרמתי 'מוקד הפצה' עבור הפצת האמונה, בתפילה שהדבר יעמוד לי לזכות ואוכל לעבור את הטסט בהצלחה. מיד לאחר מכן עשיתי את הטסט, ונב"ה עברתי בהצלחה! תודה רבה.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

אני אחד ממאזיני הקו. רציתי להודות לכם על הקו הנפלא, שאני שואב ממנו הרבה חיזוק ובטחון, ובנימוח על השיעורים המדהימים של הרב דוד קלצקי, הנמסרים ברהיטות ובקול נעים וצלול. שיעורים אלו משפיעים עליי מאוד וחוזרים אל ליבי. תודה לכם!

בין המלצה להסכמה

ישנם חומרים שאתם 'חסכים' ולא מתנגדים שייכנסו אליכם הביתה.

ישנם חומרים, שרק אם הייתם מכירים אותם, הייתם 'ממליצים' לכל בני המשפחה לעיין בהם ביישוב הדעת. כזה הוא 'מגזין השגחה פרטית', שהינו נדבך נוסף לעלון המוכר והאהוב 'השגחה פרטית'.

לפניכם שיחה מרתקת עם הרב פינחס שפר, על הפעילות העניפה במפעלי השגחה פרטית, ועל המגזין המיוחד 'השגחה פרטית לכל המשפחה', כדי שתוכלו להכיר בייחודיות של המגזין הנפלא הזה, ולהבין למה הוא עשוי לעניין אתכם.

את עלון השגחה פרטית כולם מכירים, למה היה כל כך חשוב להוציא גם מגזין?

ברוך ה', עלון השגחה פרטית תפס תאוצה ביותר וכל יהודי מתחבר אליו, אלא שהוא מופץ בעיקר בבתי כנסת. גדולי ישראל ביקשו מאיתנו למצוא את הדרך להכניס אמונה וביטחון לתוך הבתים, כדי שכל בני המשפחה יוכלו להתבשר ולהתחזק, וזה יצר את המגזין המחדיר את האמונה לכל פינה בבית, מגיל 0 עד גיל 120. זהו בדיוק 'המגזין לכל המשפחה', עם מדורים מותאמים לכל גיל.

האם המגזין מביא את אותם סיפורים שמתפרסמים בעלון?

לא. ברוך ה' יש לנו במאגר עשרות אלפי סיפורים, סיפורים אמיתיים מכלי ראשון שהוקלטו בקו השגחה פרטית ע"י יהודים מכל רחבי העולם, והסיפורים מתחלקים לעלון ולמגזין.

המגזין מתאפיין בכתבות ארוכות ועמוקות יותר, מה שמאפשר לנו להביא סיפורים יותר ארוכים ויותר מורכבים מאשר בעלון.

מה התוכן שיש במגזין מעבר למה שיש בעלון?

המגזין מכיל תכנים מגוונים, סיפורי השגחה מיוחדים, ראיונות עם יהודים שמתמודדים עם קשיים, פלאי הבריאה, מדורים מגוונים לעקרת הבית, סיפורים בהמשכים, מדורי יצירה וקומיקס לילדים, ראיונות עם ילדים שונים, סיפורי ילדים, חידות נושאות פרסים ועוד. כלל המדורים מכוונים לאמונה ולחיזוק הביטחון, והייחודיות היא בהגשה המעניינת והממוקדת ביחס לגילאים.

האם הסיפורים אכן אמיתיים? לפעמים קוראים סיפורים מופלאים שקשה לסיפורים להאמין שאכן היו במציאות...

מתחילת פעילות הארגון, העיקרון שהצבנו בליקוט התכנים, הוא אמת ורק אמת. לפעמים אומרים לי אנשים 'השבוע בעלון הסיפורים היו קצת פחות מעניינים' ואני עונה להם, אם אתם רוצים שאני אמציא סיפורים אני יכול להביא לכם יום יום סיפורים מעולם אחר, אבל הדגש שלנו זה רק אמת.

לאחרונה התחלנו לשכתב את כל הסיפורים שהוקלטו בקו מיום הוסדו, ולכן יש לנו אלפי סיפורים מעניינים שמספקים גם את העלון וגם את המגזין.

לבקשת

רבים

פתחנו שלוחה

חדשה לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

הנהגתי, והצעתי לו רעיון שאני יכול לעמוד בו: "אני אבוא אליך בשעות העבודה הרגילות שלי, אבל אשתדל מאוד לעשות זאת במהירות ובשקט, ותוך כמה דקות לסיים את המדידה. סיכמנו?"

סיכמנו. אני מגיע לביתו של המזמין, עושה את עבודתי בשקט, וכשאני יורד אני רואה את בעל הבית משוחח עם מישהו בחדר המדרגות. אני רוצה לברכו לשלום, אולם מבין שאם ברצוני לכבד את רצונו שלא ידעו בכלל שהגעתי, מוטב שאיעלם כמה שיותר מהר.

כעבור חצי שעה אני מקבל טלפון מבעל הבית, והוא מספר לי בהתרגשות: "אתה יודע עם מי שוחחתי?! עם השכן שהוציא נגדי צו הריסה! לא רציתי שהוא יראה שהזמנתי אותך, ובדיוק כשאתה הגעת, גם השכן נכנס לבניין. הייתי חייב לעכב אותו, כדי שלא יראה אותך עולה אליי, ולכן התחלתי לדבר איתו. שוחחנו עשרים דקות, עד שסיימת. בזמן הזה יישרנו את כל ההרים והגבעות שהתגבהו בינינו במשך שבע השנים האחרונות. הוא הסביר לי את המהלך שלו, ואני הצגתי את הצד שלי. דיברתי בנינוחות והתפייסנו סוף סוף.

הקב"ה סידר, שבדיוק ברגע שאתה הגעת - גם הוא הגיע לבניין, ומפני שהייתי חייב לעכב אותו, כבר שוחחנו על כל הדברים החשובים". אני מספר את הסיפור, מתוך שמחה על כך שהיה לי חלק בפיוס בין שני יהודים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 59.)

האמת מנצחת

מספר הרב אברהם מושקוביץ מבני ברק: עסקן גדול שעוסק בעזרה לאלמנות ויתומים, סיפר לי מעשה מפעים. וכך סיפר:

יום אחד מתקשר אליי גביר ואומר לי, "אני מחתן בן בעזרת ה', וברצוני לתת חמשת אלפים דולר להוצאות החתונה של יתום, חתונה שתיערך ביום החתונה של בני".

לשמחתי, הכרתי משפחה שבנה היתום מתחתן בתאריך המדובר. מסרתי לו את פרטי המשפחה, ואחר פניתי לאלמנה וסיפרתי לה, שגביר מסוים רוצה לתת לה כסף להוצאות החתונה, כיוון שהיא נערכת ביום חתונת בנו. אמרתי לה את התאריך, אבל האלמנה תיקנה אותי: "איני מחתנת ב' בשבט, אלא ב'יא".

חזרתי לגביר ומסרתי את דבריה. "אם כך, זו כבר לא אותה סגולה שרציתי", אמר הגביר. "אני נותן רק למי שמחתן באותו יום ממש".

הייתי אובד עצות. איך אני אומר לאלמנה שלבסוף היא אינה מקבלת את הכסף? עלה בדעתי רעיון, ואמרתי לה: "אם החופה תיערך לפני השקיעה, זה יצא באותו יום, וכך תוכלי לקבל את הכסף".

אבל המחוננת האלמנה אמרה ברוגע ובאמונה איתנה: "קיבלתי מבעלי שעם יושר לא משחקים. איני יכולה להבטיח שהחופה אכן תיערך לפני השקיעה, כי תמיד יכולים להיות עיכובים. אם החתונה של הבן שלי אינה נערכת ביום החתונה של הבן של הגביר, זה אומר שהכסף לא שייך לי, והכול בסדר".

הגביר מצא חתונה אחרת, לה תרם את כספו. והנה, כעבור כמה ימים התקשר אליי גביר אחר ואמר לי, "ברצוני לתרום שבעת אלפים דולר, בעבור הוצאות חתונה הנערכת בחודש שבט".

מיד נתתי לו את השם של האלמנה הזאת, וברוך ה' היא קיבלה את המענק. כל כך שמחתי!

אבל הסיפור לא נגמר בכך. אחרי כמה ימים מתקשר אליי הגביר הראשון וכולו התנצלות, "כבר כמה לילות שאיני נרדם. איך יכולתי לומר לאלמנה שחשבה שאביא לה כסף, שבסוף איני מביא לה?! אני מבקש ממך, תן לי את הפרטים, ואני אעביר לה חמשת אלפים דולר כמו שדיברנו בהתחלה". בסופו של דבר היא קיבלה שנים עשר אלף דולר להוצאות החתונה, בזכות האמת.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 60.)

למי אתם פונים?

לכל יהודי. אנחנו מתמקדים בנושא שכל יהודי רוצה להתחזק בו - אמונה ושוב אמונה, פשוט להאמין עם כל הלב שהוא יתברך עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. ושוב, אנחנו בס"ד מתאימים את המגזין לכל רמה ולכל גיל.

כדאי לציין שגדולי ישראל שנחשפו לקהל המגוון של מנויי המגזין יצאו מגדרם מהתפעלות, והשתאו לנוכח העובדה שמגזין אחד מצליח להגיע לכלל הקהלים, העדות והחוגים, משהו שבאמת כמעט לא רואים.

ספרו לנו קצת על הכתבים והעורכים של המגזין

אנחנו בוחרים בקפידה כל עורך וכל כותב, שיתאים לציבור הקוראים גם מבחינת התוכן, גם מבחינה רוחנית וגם מבחינה מקצועית. אחת הכותבות ספרה שקיבלה ברכה מיוחדת שתזכה להכניס יראת שמיים בלבבות בני ישראל. הכותבים שלנו הם אנשים שרואים את הכתיבה כשליחות, הרבה מעבר לאפיק פרנסה, וניגשים לעבודה חדורי מטרה. לשם כך הם מגייסים את מיטב הכישרון והרגש היהודי הפועם בקרבם.

שמנו לב שהקריאה במגזין מאוד נוחה וזורמת, מה הסוד שלכם?

הסוד הראשון הוא הסייעתא דשמיא המתבטאת בכך שאנחנו מוצאים את הסופרים והסופרות הנכונים והמקצועיים, שכותבים כתיבה זורמת במיוחד. ההגהה הלשונית אינה מתמקדת רק בכללי הלשון, אלא גם בזרימה הנעימה והמושכת. גם הגרפיקה והעיצוב המוקפד מבוצעים על ידי הטובים בתחום, ב"ה.

ועוד נקודה: ההימנעות מהכנסת פרסומות במגזין. מלכתחילה עשינו זאת בהוראת הרבנים שליט"א, למרות שנראה היה שכך יימנע אפיק הכנסה מכובד מאוד שהיה יכול להקל על הפקת המגזין המלווה בהוצאות אדירות, אך לאחר מעשה ראינו שיש בדבר פלוס עצום. לאחר מעשה, אנו יכולים לומר שעצם העובדה שאין פרסומים - מקילה על הקוראים להתמקד בתוכן האיכותי ולא להיחשף לתכנים שאינם מן העניין.

האם זכורה לכם תגובה מיוחדת שקיבלתם על המגזין?

רק אתמול התקשר אליי יהודי שגר בארץ ונסע עם בנו לטיפול רפואי בארה"ב, והוא אומר לי בהתרגשות: זה מה שמחזיק אותנו! המגזינים האלו שלקחנו איתנו לארה"ב נותנים לנו כוחות להתמודד. הוא מספר שעוד יהודים בבית החולים ביקשו ממנו לקרוא במגזינים. כמובן שהוא השאיל אותם בשמחה.

איזה מדור במגזין אתם ממליצים במיוחד לקרוא?

תגובה ששמעתי מהרבה קוראים: 'התיישבתי לקרוא את המדור הראשון, ופתאום בלי כוונה אני מוצא את עצמי בעמוד האחרון - בסיפור הקומיקס!'

היות שכל המגזין הוא תוכן אמיתי, כל מדור יכול לעניין כל אחד. מה שאנו כן יכולים להמליץ הוא שאתם, כהורים, תדרכנו את הילדים לקרוא את התכנים שמיועדים עבורם. כך תרוויחו שכר בגיל צעיר הילדים יגדלו עם אמונה איתנה וביטחון שיעזור להם בס"ד בכל שנות חייהם.

מה התוכניות העתידיות שלכם למגזין?

אנחנו משדרגים כל הזמן. כיום המגזין מכיל כבר 40 עמודים. הציבור מצפה מאוד לתדירות שבועית, ואנחנו מתפללים על זה ומקוים בס"ד שנגיע לכך בקרוב.

קח גם אתה שתפוח קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס
סניף 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשתפוח קבועה "במוקד הפצה"

יעיליו נשמת דני בן מחבובה | יעיליו נשמת אוניסה בת פרהודה | א.י. בן ש. לרפואת הגוף והנפש
י. בן א. לרפואת הגוף והנפש | בעילום שם לבריאות והצלחה בלימודים ברוחניות וגשמיות | בעילום שם לבריאות איתנה ונחת מהצאצאים

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

בטח יהיה לך מה לעשות עם זה

אני לומד בכלל, וכהכנסה מהצד מתרגם מסמכים מאנגלית לעברית בשביל לקוחות שונים. יום אחד מתקשר אליי יהודי מירושלים, ומבקש ממני לבצע לו כמה תרגומים חשובים. "בבקשה, בוא אליי למשרד מחר בבוקר בשעה תשע, ושם תתרגם לי את המסמכים. זה דחוף לי מאוד, ותקבל על זה ארבע מאות שקל".

כמעט הכול התאים לי: העבודה, התשלום, אבל לא הזמן. בשעה תשע אני צריך להתחיל את הסדר בכלל, ולא לשבת בשום משרד. אמרתי לו, "לא שייך שאני אבוא אליך בשעה הזאת. אני עובד רק בין הסדרים, ובשעות הכולל אני לומד".

הוא התאכזב וחייש לו מתרגם אחר, וגם אני התאכזבתי מכך שכמעט והרווחתי ארבע מאות שקל, אבל חיזקתי את עצמי שטוב סחרה מכל סחורה, ושבואי בחרתי בחירה נכונה.

בשארתי בעירי - בית ממש, חזיתי ללמוד כרגיל. והנה בסוף הסדר אומר לי הראש כולל: "נדיב נתן לי כסף כדי לחלק לאברכים. אני מתאר לעצמי שבטח יהיה לך מה לעשות עם זה", והוא תוחב לידי סכום של ארבע מאות שקלים.

זו היתה בשבילי הארת פנים משמיים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 62.)

עם המפתחות בפנים

סיימתי את תפילתי בכותל המערבי, וחייפתי מונית כדי לשוב הביתה. נהג אחד הציע לי לעלות למוניתו, אולם היססתי. השלט שעל המונית סיפר שהיא שייכת לחברה שאינה שומרת שבת. חייכתי עוד קצת, אבל הזמן התאחר, ולא נותרה לי ברירה. החלטתי לשאול את הנהג ישירות, "אתה שומר שבת?"

ולמרבה הפתעתי הוא ענה: "כן".

בכנסתי למונית, ועם תחילת הנסיעה החל הנהג לגולל את סיפורו: יום אחד נכנס יהודי חרדי למונית שלי. במהלך הנסיעה סיפרתי לו שיש לי חובות: מה-זה חובות, ארבעים אלף שקל! הנוסע ממש הצטער איתי ביחד, ושאל אותי: "אתה עובד בשבת?" חשבתי שהוא מתכוון לשאול אם אני עובד מספיק כדי לשלם את החובות, ואמרתי לו "בטח!". אמר לי החרדי, "אל תעבוד בשבת, ותראה שתוכל לשלם את החובות".

בהתחלה לא התייחסתי לדיבורים שלו, אבל החובות לא עזבו אותי. כעבור זמן מה התחלתי לשמור שבת, ואז התברר שזאת באמת ברכה גדולה. אל תשאל אותי איך, אבל עובדה: תוך כמה חודשים סגרתי את כל החוב!

אני ממשין בעבודה שלי על הכביש, ובאחת הפעמים ביום חמישי בצהריים, אני מסייע יהודי חרדי במונית. במהלך הנסיעה הוא פונה אליי ומבקש, שלא אעלה למונית נוסעת, מפני הצניעות. "לא תפסיד כלום", הוא הרגיע אותי, "פרנסה מן השמיים".

גלגלתי את המילים על לשוני, פרנסה מן השמיים. ישבתי באוטו ועצרתי לפני מעבר חציה. היה לי זמן לחשוב ולדבר עם אלוקים, ואמרתי לו, "אבא, תראה לי שפרנסה מן השמיים!" עם כל הלב ביקשתי את זה. רציתי להרגיש שהוא נמצא.

עברו כמה ימים, וביום חמישי אני מקבל מהתחנה הודעה: "מי רוצה לנסוע למוזיאון, להביא בורקס? מי שייסע יקבל גם תשלום וגם בורקס..." לקחתי על עצמי את הנסיעה, ויצאתי לדרך. כשהגעתי למאפייה פתחתי את הדלת של האוטו, השארתי את המפתחות בפנים, ויצאתי לרגע אחד להביא את הבורקס אל תוך האוטו. חזרתי עם הבורקס למדרכה, ו...שומו שמיים. אין אוטו! גנבו לי את האוטו!!! זה לא האוטו שלי, והוא שווה שבעים אלף שקל! מאיפה אני משלם אותם?! אתה מבין, אין לי פרנסה אחרת, רק האוטו והנסיעות. אתה מכיר את מה שאומרים 'ישבר מטה לחמו'? זה בדיוק מה שקרה לי, רק בהבדל אחד, שנשארתי עם הלחם - עם הבורקס...

אז ביקצו, אני מתקשר לבעל המונית ומספר לו מה שקרה, והוא אומר לי, "אם המפתחות היו בפנים, אף אחד לא ישלם את זה. הכול על הראש שלך".

הגיעה משטרה, לקחו פרטים, ולקחו אותי לתחנה. ישבתי אצלם

סיפור השגחה שקשור להוצאה של המגזין?

אחת מהמנויות על המגזין שהתה בבית החולים הדסה עין כרם, והביאה איתה את המגזין. אישה שעדיין לא זכתה להכיר את היהדות, ראתה אותה יושבת וקוראת בשקיקה. האישה ביקשה ממנה לעיין במגזין, והיא נתנה לה אותו בשמחה. האישה כל כך התרגשה מתוכן המגזין, היא ראתה שם לראשונה דברים שמעולם לא זכתה לשמוע, ואמרה, 'זאת פשוט תרופת פלא, תרופה טבעית של הרגעה!' וביקשה את מספר הטלפון כדי לעשות מנוי. מרגש לראות איך שהקב"ה סיבב את הכל כדי שיעוד יהודי יזכה להתקרב לאמונה.

סיפור מיוחד שהשאר עליכם רושם?

כל סיפור משאר עלי רושם, כי כל סיפור, אפילו אם הוא נראה קטן, מראה את גודל השגחת הקב"ה עלינו, ובפרט את גודל האמונה שפועמת בעם ישראל בדור הזה, וזה פשוט מפעים ומרגש.

סיפור שהגיעו בעקבותיו תגובות רבות של קוראים?

הריאיון עם הרב בנימין כהן, מנכ"ל קרן השביעית, על הנס הגדול שאירע לשומרי השמיטה המתגוררים בעוטף עזה, שניצלו מהטבח הנורא של שמחת תורה. הכתבה הזאת הרעישה את העולם כולו. הרגישו בחוש מהי השגחה פרטית מיוחדת שחופפת על עושי רצונו, גיבורי הכח, ואיך הבטחתו של הקב"ה עומדת ומתקיימת גם בתוך ההסתר הגדול. זה נתן לאנשים חיזוק רב.

האם קרה שפרסמתם משהו והצטערתם על כך?

מי שחי באמונה לא מצטער... גם מה שנראה טעות, הוא בהשגחה. בס"ד תמיד אנחנו רואים עין בעין איך הקב"ה שומר על התוכן, וכמובן שגם את ההשתדלות אנו מנסים לעשות כראוי. כל סיפור כתבה או טור עוברים לפחות ארבע הגהות תוכן, ניפוי אחרי ניפוי, וכן הגהות לשוניות מקצועיות, כדי שהתוכן המשובח יגיע אל הקוראים בקנקן נאה הראוי לעלות על שולחנם של בני תורה. בכל הוצאה של מגזין אני רואה מול עיניי את הקוראים שיש בהם דיינים, רבנים, ראשי כוללים, אברכים חשובים, וכמובן שגם בציבור הנשים והילדים יש קהל גדול ומגוון ברמה אינטלקטואלית גבוהה, וזה מאוד מחייב אותנו.

אבל אם כבר מדברים על להצטער, אולי זה המקום לספר על מחנך שממש יצא מכליו לאחר שנתקל במגזין המיוחד הזה, והתבטא בפנינו שכמה חבל שלא היה את המגזין הזה עד היום... כמה אנשים היו יכולים להינצל מכל מיני מצבים בזכות ההתחזקות באמונה וביטחון. אומנם איננו מאלו שמצטערים ובוכים על דברים טובים שלא נעשו בעב, אך זה בהחלט מחייב אותנו לעשות יותר כדי להביא לכמה שיותר בתים את מתנת החיים באמונה.

משהו שהייתם רוצים לומר לקוראים?

זהו מגזין חדש של כולנו, אם יש לכם מה לומר - תגידו. מילה טובה מחזקת, וגם הארה והערה חשובות מאוד. לא צריך להימנע מלהעיר, כל הערה רק משפרת אותנו. הערות של תוכן מתקבלות בכל כובד הראש ועוברות לרבנים האחראים על המערכת.

אנחנו סמוכים על ה' יתברך ובטוחים שבזכות ציבור הקוראים, שכולנו בנים להקב"ה, בוודאי נעשה ונצליח להביא רוגע ושלווה לליבות ישראל, על ידי האמונה והביטחון באבינו האוהב אותנו מכל.

אנחנו נהנים לשמוע את אלפי התגובות, נהנים לראות

שיהודים מתחזקים, אבל חשוב לנו לומר לכם דבר אחד:

אל תשאירו את הטוב הזה לעצמכם. הפיצו את האור

הזה הלאה. לנו, כבני אדם, כדאי מאוד שיתחזקו

באמונה כמה שיותר אנשים, כך, בנוסף לזיכוי

הרבים הגדול, נרוויח בסופו של דבר

שנחיה בתוך חברה חזקה ואיתנה.

חוגגים שנה

E. Kahana

עם אבצ'ה מנויים של פעק בשנה!

מצטרפים כעת לאלפי המנויים ומקבלים חינם את המגזין המורחב של חודש ניסן

*בתשלום דמי המשלוח בדואר בלבד

- ✎ כתבות מרתקות
- ✎ ראיונות מחכימים
- ✎ מדורים לכל הגילאים
- ✎ סיפורים בהמשכים
- ✎ מוסף סיפורים נבחרים
- ✎ מוסף סיפורי קומיקס

הבטיחו לעצמכם ולבני ביחכם
חיים נינוחים ושמחים. על ידי המגזין המורחב של 'השגחה פרטית'
המחדיר בס'ד אמונה וביטחון שלוהו ורוגע לכל בני המשפחה!

**שימו לב: המבצע בחוקף עד יום חמישי
כ"ה אדר ב' בלבד! להצטרפות, חייגו כעת:**

*6176

(שלוה 3)

או בעמדות 'נדרים פלוס' על שם 'מגזין השגחה פרטית'

שלושת רבעי שעה, בלי לדעת למה בעצם אני יושב כאן, ולמה אני מחכה. והנה, נכנס קצין חוקף את אצבעו כלפי מעלה. "מישהו בשמיים אוהב אותך", אומר לי הקצין. "עשרים שנה שאני כאן, ועוד לא קרה דבר כזה, שתוך שלושת רבעי שעה המכונית חוזרת".

הוא מורה לי לצאת החוצה, ואני רואה את המונית. הכול שלם. הצעת לפינה נסתרת באוטו שבה החבאתי חמש מאות שקל, וגם הם היו שם. הכול חזר בשלמות! ה' הראה לי שהפרנסה שלי מן השמיים!

הנהג סיים את סיפורו, ואני התרגשתי מאוד מהסיפור הזה. בימי החנוכה, כשנודמנה לי הזדמנות לחזק יהודים, סיפרתי על הנהג והאוטו שלו, והדגשתי: "אם הקב"ה היה מביא לו כסף בצורה מיוחדת, היה הנהג מבין שפרנסה היא גם מהעבודה וגם מהשמיים; אבל כאשר הקב"ה לקח ממנו את הרכב והחזיר לו אותו, הוא ראה בחוש שכל הפרנסה היא רק משמיים!"

עברו שנתיים מאותה שיחת חזקון, ואחד מהשומעים דאז פנה אליי וסיפר, שהוא זיהה את הנהג מהסיפור, ופעם הוא נסע איתו ושאל אותו על הסיפור הזה: "תגיד לי", הוא רצה לברר אצלו גם את המסר: "אם הקב"ה היה מביא לך כסף בצורה מיוחדת, לא היית מבין שפרנסה מן השמיים?"

"אני חושב שלא", ענה הנהג, "הייתי חושב שפרנסה יכולה להגיע מכל מיני מקומות. אבל כשה' לקח ממני את האוטו והחזיר לי את האוטו, הוא הראה לי שרק הוא נותן הכול, שהוא יכול לקחת והוא יכול להחזיר, ושכל הפרנסה היא אך ורק משמיים!!!"

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 57.)

חזה חדש

אני עוד מהדור שקנה דירות בפרויקט: עיר שהיום נחשבת לעיר ככל הערים, כמו מודיעין עילית וביתר, ערים גדולות לאלוקים שבהן מפכים חיים של תורה ומצוות בכל העוז והעוצמה, ונחשבו אז כמו מגורים בפרפריה. כשבנו שכונה באחת מהערים המרוחקות האלו וכדומה להן, קראו לזה 'פרויקט', ואני קניתי דירה באחד מאותם פרויקטים.

המשכתי לגור בירושלים ליד ההורים בדירה מושכרת, ויחד עם זה השכרתי את דירתי בעיר הרחוקה. עברו שנים, כולם כבר שכחו שהעיר המבוססת נחשבה פעם לפרויקט, המחירים באזור עלו, והשוכר שלי המשיך לשלם את אותו מחיר שהיה נקוב בחוזה שחתמנו איתו בכניסתו לדירתנו. זה היה חוזה לשנה אחת, אבל אחרי שעברה השנה לא חידשנו אותו, ולא התעסקנו איתו, אלא המשכנו לשכור ולהשכיר באותם סכומים כמימים ימימה.

מביני עניין ומבקשי טובתי אמרו לי לא פעם: "למה אתה לא מעלה את דמי השכירות?! על דירות באזור שלך כבר משלמים 2,600 ואף 2,800 ש' לחודש, ואילו אתה ממשיך להשכיר ב-1,800 ש' לחודש!"

צדקו המבינים, אבל לא היה לי לב להעלות את דמי השכירות. ידעתי שהשוכר שלי הוא אברך כולל, ולכן עיכבתי את ההעלאה.

לאחר תקופה נוספת, ועם לחצים מכל מיני כיוונים, הודעתי לשוכר שהסכום עולה. "אני לא אקח ממך את הסכום המרבי שמשלמים באזור", אמרתי. "מהיום תשלם רק אלפיים וארבע מאות שקלים לחודש. זה פחות ממה שמשלמים כולם".

הוא הסכים איתי, וחוזה חדש נחתם.

ומה קורה כעבור כמה ימים? - אני מקבל טלפון מהמשכיר של הדירה בירושלים שבה אני מתגורר, ושומע כמעט כמו הקלטה של עצמי: "אתה יודע, המחירים באזור שבו אתה גר עלו מאוד, וכבר שנים שלא העליתי את דמי השכירות. מהיום תשלם תוספת של אלף ש"ח לחודש".

ניסיתי להתווכח, ערכנו משא ומתן על סכום השכירות, ובסופו של דבר הוא התפשר איתי על תוספת של 600 ש' בלבד.

שש מאות שקלים! בדיוק כפי שהעליתי את דמי השכירות לשוכר שלי. אני התפשרתי איתו, וגם המשכיר שלי התפשר איתי. ראיתי בחוש שמהתחשבות רק הרווחתי. כספים באים והולכים, ואי אפשר להרוויח יותר ממה שמוקצב משמיים. יעידו המספרים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 61.)

בטחון ומשגב

מאחר שיש קטרוגים על האדם, ובפרט בעניני מזונות, כמ"ש ביוה"ק (ח"ב ק"ע) שלכן קשין מזונותי של אדם כקריעת ים סוף, בגלל "עובדין דבני עמא" - היינו שאינם ראויים, אלא שהקב"ה הוא שזן את כולם לפני משורת הדין, ולפיכך לא יהא הפסוק הזה זז מתוך פיך, למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה, שבשניהם נזכר השם "צבקות" המורה על מעלת ישראל ומלחמה כנגד המקטרגים על האדם, ויש בו ענין הבטחון, ואזי משגב לנו סלה לבצח.

(באר משה להרה"ק מאחיוב פרשת וארא)

לחזור בפיו

מהרב הק' מנסכיז ז"ל: "מרגלא בפומיה דר"מ ה' צבקות אשרי אדם בוטח בך", פירוש, כשהיה צריך להתחזק בבטחון היה חוזר בסוף זה כמה פעמים עד שנתחזק בטחונו, וזהו מרגלא בפומיה.

(בגד' ישע)

להחזיר בלב ובפה

בירושלמי "לעולם לא יהא הפסוק הזה זז מתוך פיך" וכו', הרי שחז"ל באו לעורר אותנו להתחזק תמיד במידת הבטחון, לא מבעיא בלב אלא גם בפה כדי לעורר הלב, כדי להיות דבוקים במידה זו.

וכן אנו מתפללים בכל תפילה: "ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמהם לעולם, ולא נבוש כי כך בטחוני". ונראה שיש לבאר מה שכתוב "הבוטחים בשמך באמת" דלא מן השפה ולחוץ גרידא, כדרך כל העולם, שגור בפיהם לומר "אם ירצה ה'" ו"בעזרת ה'" גם כשאין דעתם מכוונת לחשוב שבאמת הכול תלוי אך ורק ברצונו, ויברך ובמשפטו, ולא בפעולותינו. אלא, אנו מבקשים סייעתא דשמיא להיות נמנים בין הבוטחים באמת ובלבב שלם באמונה שלמה שהכול בידי שמיים חוץ מיראת שמיים, ורק הוא לבדו הוא ישועתנו.

(ברכת אברהם)

הדיבור מחזק

בשם הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זצ"ל: "האמנתי כי אדבר" (תהלים קטז), "האמנתי" - מפני מה? - "כי אדבר" בפה, כי התחזקת אמונה על ידי חזרתו בפה בדיבור בכל פעם, ואז הבא ליטור מסייעין אותו.

(תורת אבות)

האמונה והדיבור

האמונה תולה בפה של האדם, שצריך לדבר האמונה בפה, כמו שכתוב: "אודיע אמונתך בפי". ועל כן, כשאדם נוכל מאמונה חס ושלום, עצה לזה - שידבר האמונה בפיו, שיאמר בפה מלא שהוא מאמין וכו', כי זה בעצמו שמדבר בפיו דיבורי אמונה זה בעצמו היא בחינת אמונה. גם על ידי זה זוכה לבוא לאמונה שלמה.

(לקוטי ענות)

הבטחון והדיבור

בכלל דבקות האמונה, שיאמר על כל פעולה שרוצה לעשות, אפילו לזמן קרוב, יאמר "אעשה זה אם ירצה השם", הן שיהיה דבר גדול או דבר קטן. וסימנך (משלי יט, כא) "עצת ה' היא תקום" - "היא" ראשי תיבות "אם ירצה השם", ואז "תקום". וי"א"ה מקום כבודו". וכן אם ירצה לעשות איזה משא ומתן, כגון לקנות או למכור איזה חסורה, יאמר: "אני בוטח בה" ומקוה בזה הסיבה ישלח לי הש"י מזונותי וצרכיי, כי היעשה ה' ארובות בשמיים להוריד לו שק מלא מעות? רק הש"י מזמין ברצונו הטוב על ידי הטבע, כמו שאמרו רז"ל (ספרי ראה ע) "ויברכך ה' אלוקיך" (דברים טו, יח), יכול אפילו יושב בטל? תלמוד לומר 'אשר תעשה". ויבטח כי העסק זה הוא הסיבה ששולח לו ה' יתברך הקצוב לו, וכך כתוב בחובת הלבבות. ואם הרוויח יאמר: "הרווחתי בעזרת ה' יתברך", כמו שכתוב (דברים ח, יח): "יודעת כי ה' הוא הנותן לך כח לעשות חיל". וכן להיפך, אם אירע לו איזה רעה או הפסד, יאמר: "מאת ה' הייתה זאת לי עבור איזה חטא", ויפשפש במידה כנגד מידה ויתקן המעות. לא כמו איזה בני בלי דעת נמשל כבהמות, כשמוזמן ה' יתברך הפסד בממונו, או אחר כך מקמץ בנתינת צדקה וכיוצא בזה, והרי הוא כמכבה אש בתנן, שלפי רגע נכבה האש, אבל אחר כך מתלהב ביותר. וגם דומה למי שהוא צמא ומרוה צמאו במים מלוחים, שלפי רגע זו מרוה הצמאה, אבל אחר כך יצמא ביותר ויתר. אלא יפשפש אולי חטא באיזה ממון, ויחזירו לבעליו, או אולי מנע איזה צדקה, וייתן ויחזור וייתן, ויודה לה' ויהיה מודה ועובד.

וכן כשהולך לעשות איזה עסק, יאמר: "אני הולך לעשות זה ברשות ה' יתברך ולמען שמו". ויתפלל תפילה קצרה, הן נוסחה: "רבושע, דברי קדשך כתוב לאמר (תהלים לב, ז) 'הבוטח בה' חסד יסובבנו', וכתוב (נחמיה ט, ו) 'ואתה מויהא בכל כולם'. חלוק לי מחסדך, ליתן ברכה מעשה ידי בפעולה זו".

(שני לוחות הברית, שער האותיות, אות א)

E. Kahana

מאות אלפי פטרוני האמונה

מעידים שהם נפטרו מהבעיות שלהם

הצטרפו לאחד ממסלולי הפטרונים **וזכו גם אתם** בניסים וישועות למעלה מדרך הטבע, בנחת מהצאצאים, בבריאות איתנה ובפרנסה בשפע.

מסלול 1

פטרון 'שכונה שלימה'

וקבלו: הקדשה בעלון. + תפילה קבועה על ידי רבני המכון. + תפילה בכל ערב ראש חודש בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 2

פטרון 'מוקד בתי כנסת'

וקבלו: הקדשה בעלון. + תפילה בכל ערב ראש חודש בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 3

פטרון 'מרכז תורני שכונתי'

וקבלו: זכות התחזקות של מאות אנשים. + תפילה בכל ער"ח בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 4

פטרון 'בית כנסת אחד'

וקבלו: זכות התחזקות של עשרות אנשים. + תפילה בכל ער"ח בקבר בעל חובות הלבבות.

שמות כלל הפטרונים מועברים באופן קבוע לתפילה וברכה אצל

בעל הבטחון מליקוד הרב הצדיק רבי יהודה מנדל שליט"א

להצטרפות לפטרוני האמונה חייג כעת:

***6176**

שלוחה 4

לפתיחת מוקד הפצה חדש - שלוחה 2 או בעמדות 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

חודש אדר - זמן להשקעה רוחנית

הבחירה המומלצת היא: מימוש המתנה לדברים רוחניים, שהם שווים יותר, והם קניינים נצחיים, שכדאי לשומרם לאורך זמן. וזהו ביאור הגמרא "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר". שנתה, בחודש אדר, על פי מעשינו אנו קובעים אם המתנה תהיה רוחנית או גשמית.

בהקבלה לכך, בסיום עבודה על פרויקט מקבלים את התשלום על כל העבודה. בכספי התשלום אפשר להשתמש לדברים מועילים ונצרכים, ואפשר גם לבזבז אותם על שטויות. מובן שכל בר דעת ישמור את השכר על עבודתו בשביל הדברים החשובים באמת. כך גם בנמשל -

את ימי חודש אדר צריך לנצל היטב: לא לבזבז את הזמן, ולא להיות 'מונחים' בשטויות. וה' יעזור לנו שנוכל לשמוח שמחה אמיתית, שמחה של מצווה, לטוב לנו כל הימים.

שיעורו הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסר פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com